Limba și literatura română pentru școlile și secțiile cu predare în limba maghiară

clasa a 8-a

Lecția 10

clasa a 8-a

Suportul de curs a fost realizat de

prof. Szőcs Imre

de la **Liceul Teoretic „Bolyai Farkas”**

din Tg.Mureș

Recapitulare

LECTURA CA EXPLORARE

textul literar

Pentru o mai bună înțelegere a textului...

Cuvintele subliniate în sintagmele următoare au sensul:

...obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă era, se pare, noctambul.

1. noctambul: somnambul, căruia îi place să se plimbe noaptea;

Cei care l-au văzut la concerte și la operă – fiindcă era meloman – povesteau că se ducea să asculte muzică în smoking.

2. meloman: persoană căreia îi place mult muzica, pasionat de muzică;

...nu eram inițiat, precum ceilalți, în tainele limbii franceze.

3. inițiat: persoană care are cunoștințe multe într-un domeniu, cunoscător;

În timp ce colegii mei erau, aproape toți, frănțuziți.

4. frănțuziți: care imită obiceiurile franceze și folosește, fără a fi necesar, cuvinte și expresii franceze;

...eu veneam dintr-o zonă a României înapoiată, încremenită în tradiții.

5. încremenit: oprit, rămas în nemișcare;

...ca să le am în recreații.

6. recreație: pauză;

...feliile de pâine, care se și fărâmițaseră puțin...

7. a se fărâmița: a se desface în bucăți mici de tot, a se mărunți;

Mulți erau fii de moșieri...

8. moșier: care are pământuri, proprietar de pământuri;

Mulți erau fii de negustori...

9. negustor: vânzător, comerciant.

Jocul cuvintelor: **Integrează cuvintele noi în enunțuri de minimum 5 cuvinte:**

inițiat: persoană care are cunoștințe multe într-un domeniu, cunoscător;

1. Jocul acela era nou pentru ea, dar fusese inițiată de ceilalți jucători.

încremenit: oprit, rămas în nemișcare;

1. Când hoții fugiseră pe lângă el, rămase înremenit de frică.

a se fărâmița: a se desface în bucăți mici de tot, a se mărunți;

1. Fărâmițase felia de pâine, ca să o poată mânca mai ușor.

negustor: vânzător, comerciant;

1. Fiind un negustor de oi, era foarte căutat de cei care doreau să cumpere carne de oaie.

Citește cu atenție textul următor, pentru a putea apoi rezolva exercițiile propuse:

Domnul Iftodiu era profesor de franceză. Un bărbat înalt, uscat, adus de spate, închis în sine și suferind de o boală ascunsă. Locuia undeva pe strada Regală, singur, într-un hotel. Era cunoscut pentru o serie de ciudățenii. Se șoptea în clasă și pe coridoare că obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă era, se pare, noctambul. Uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină. Nu era o neglijență. I se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii. Dar încerca să ascundă asta punându-și cravată la pijama. Cei care l-au văzut la concerte și la operă – fiindcă era meloman – povesteau că se ducea să asculte muzică în smoking. Și tot singur. Singurătatea lui devenise o legendă. Intra în clasă întotdeauna absent, cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos, de pe obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme.

Domnul Iftodiu m-a scos la lecție după primele ore de franceză. Căpătasem între timp uniformă și nu mai eram îmbrăcat ca în Lisa. Și cum domnul Iftodiu se uita la oameni fără să-i vadă, n-avea cum să bănuiască, probabil, că nu eram inițiat, precum ceilalți, în tainele limbii franceze. De aceea s-a încruntat când s-a lămurit că nu reușeam deloc să nimeresc pronunția exactă a sunetelor, spre hazul colegilor mei. Scena era, probabil, într-adevăr, comică. Un necunoscător se chinuia, în fața unora care știau, să vorbească într-o limbă necunoscută. În timp ce colegii mei erau, aproape toți, franțuziți, eu veneam dintr-o zonă a României înapoiată, încremenită în tradiții. Abia când râsetele au devenit hohot, domnul Iftodiu s-a uitat la mine mai atent și a înțeles că mă chinuiam, fără succes, să mă descurc. Nu mi-a dat notă, mi-a zis să trec la loc în bancă.

Am ieșit pe ușă, ca să nu izbucnesc în plâns în clasă. Cred că-mi ardeau obrajii de rușine și de ciudă. Mă simțeam foarte nenorocit, jignit până în adâncul sufletului.

Întâmplarea aceea venea după alta, la fel de neplăcută. Cum nu-mi permiteam să fiu client al bufetului de la liceu, îmi puneam în buzunare, la internat, dimineața, două felii de pâine, ca să le am în recreații. Spre ghinionul meu, directorul s-a pus, într-o zi, la intrarea liceului, poruncindu-le tuturor elevilor să-și întoarcă buzunarele pe dos. Ceilalți au trecut liniștiți prin „control”. În schimb, fiindcă din buzunarele mele au apărut feliile de pâine, care se și fărâmițaseră puțin, directorul mi-a tras două palme.

La „Spiru Haret” eram tolerat, o „oaie neagră”. În clasa mea nu exista alt băiat venit de la țară. Mulți erau fii de moșieri, de industriași, de demnitari, de mari avocați, de medici și arhitecți cunoscuți, de negustori sau de patroni de ziare. Puțini proveneau din familii obișnuite de intelectuali bucureșteni. Unii se cunoșteau dinainte de a veni la liceu, întrucât părinții lor se mișcau cam în aceleași cercuri. Eu sosisem din pădure direct în salon. Îmi lipsea până și cunoașterea limbii care se vorbea la București.

(Octavian Paler, *Deșertul pentru totdeauna*)

DESPRE TEXT

Deșertul pentru totdeauna

EXERCIȚIU

Stabilește, pe baza textului, dacă următoarele afirmații sunt adevărate (A) sau false (F):

1. Domnul Iftodiu se plimbă seara pe stradă, fiindcă este meloman. A / F

2. Colegii naratorului râd de faptul că nu știe limba franceză. A / F

3. Tânărul Paler este certat, pentru că are la el două felii de pâine. A / F

4. Naratorul era singurul elev din clasă care nu era de la oraș. A / F

REZOLVARE

Stabilește, pe baza textului, dacă următoarele afirmații sunt adevărate (A) sau false (F):

1. Domnul Iftodiu se plimbă seara pe stradă, fiindcă este meloman. A / **F**

(...*obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă era, se pare, noctambul*.)

2. Colegii naratorului râd de faptul că nu știe limba franceză. **A** / F

(...*nu reușeam deloc să nimeresc pronunția exactă a sunetelor, spre hazul colegilor mei.*)

3. Tânărul Paler este certat, pentru că are la el două felii de pâine. A / **F**

(...*fiindcă din buzunarele mele au apărut feliile de pâine, directorul mi-a tras două palme.*)

4. Naratorul era singurul elev din clasă care nu era de la oraș. A / **F**

(*În clasa mea nu exista alt băiat venit de la țară.*)

EXERCIȚIU

Pe baza textului dat, creează o informație corectă, legând structura din coloana A de perechea din coloana B:

A	B
1. domnul Iftodiu	**a**. este supărat că nu știe să scrie în franceză.
2. tânărul Paler	**b**. controlează elevii la intrarea în liceu.
3. colegii de clasă	**c**. intră în clasă, de obicei, cu un aer absent.
4. directorul	**d**. nu reușește să pronunțe corect sunetele.
	e. se cunosc, mulți dintre ei, de dinainte de a veni la liceu.

A	B
1. domnul Iftodiu	**a**. este supărat că nu știe să scrie în franceză.
2. tânărul Paler	**b**. controlează elevii la intrarea în liceu.
3. colegii de clasă	**c**. intră în clasă, de obicei, cu un aer absent.
4. directorul	**d**. nu reușește să pronunțe corect sunetele.
	e. se cunosc, mulți dintre ei, de dinainte de a veni la liceu.

A	B
1. domnul Iftodiu	**c**. intră în clasă, de obicei, cu un aer absent.

(*Intra în clasă întotdeauna absent, cu un aer suferind*.)

2. tânărul Paler	**d**. nu reușește să pronunțe corect sunetele.

(*...s-a încruntat când s-a lămurit că nu reușeam deloc să nimeresc pronunția exactă a sunetelor*.)

3. colegii de clasă	**e**. se cunosc, mulți dintre ei, de dinainte de a veni la liceu.

(*Unii se cunoșteau dinainte de a veni la liceu, întrucât părinții lor se mișcau cam în aceleași cercuri*...)

4. directorul	**b**. controlează elevii la intrarea în liceu.

(*...directorul s-a pus la intrarea liceului, poruncindu-le tuturor elevilor să-și întoarcă buzunarele pe dos*.)

EU, CITITORUL...

CITIND TEXTUL, IDENTIFIC:

1. AUTORUL/NARATORUL
2. TITLUL
3. TEMA
4. PERSONAJELE
5. LOCUL
6. TIMPUL
7. MODURILE DE EXPUNERE

EU, CITITORUL...

CITIND TEXTUL, IDENTIFIC:

1. AUTORUL/NARATORUL	Octavian Paler
2. TITLUL	*Deșertul pentru totdeauna*
3. TEMA	prezentarea unor întâmplări din copilărie
4. PERSONAJELE	Paler (naratorul), domnul Iftodiu, directorul
5. LOCUL	la școală („Spiru Haret”)
6. TIMPUL	în primele zile când Paler este elev la „Spiru Haret”
7. MODURILE DE EXPUNERE	narațiunea, descrierea de tip portret

Pentru o mai bună înțelegere a textului...

Transcrie sintagme de câte maximum 20 de cuvinte în care să apară:

1. **cum încearcă profesorul să ascundă că i se irită pielea de la gât;**
2. **care sunt semnele vizibile ale bolii de care suferă;**
3. **care este reacția profesorului când își dă seama că elevul nu reușește să pronunțe corect sunetele;**
4. **care este consecința faptului că tânărul nu-și permite să fie client al bufetului;**
5. **care este metafora folosită de tânăr pentru a își defini condiția de la „Spiru Haret”.**

Domnul Iftodiu era profesor de franceză. Un bărbat înalt, uscat, adus de spate, închis în sine și suferind de o boală ascunsă. Locuia undeva pe strada Regală, singur, într-un hotel. Era cunoscut pentru o serie de ciudățenii. Se șoptea în clasă și pe coridoare că obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă era, se pare, noctambul. Uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină. Nu era o neglijență. I se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii. Dar încerca să ascundă asta punându-și cravată la pijama. Cei care l-au văzut la concerte și la operă – fiindcă era meloman – povesteau că se ducea să asculte muzică în smoking. Și tot singur. Singurătatea lui devenise o legendă. Intra în clasă întotdeauna absent, cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos, de pe obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme.

Domnul Iftodiu m-a scos la lecție după primele ore de franceză. Căpătasem între timp uniformă și nu mai eram îmbrăcat ca în Lisa. Și cum domnul Iftodiu se uita la oameni fără să-i vadă, n-avea cum să bănuiască, probabil, că nu eram inițiat, precum ceilalți, în tainele limbii franceze. De aceea s-a încruntat când s-a lămurit că nu reușeam deloc să nimeresc pronunția exactă a sunetelor, spre hazul colegilor mei. Scena era, probabil, într-adevăr, comică. Un necunoscător se chinuia, în fața unora care știau, să vorbească într-o limbă necunoscută. În timp ce colegii mei erau, aproape toți, franțuziți, eu veneam dintr-o zonă a României înapoiată, încremenită în tradiții. Abia când râsetele au devenit hohot, domnul Iftodiu s-a uitat la mine mai atent și a înțeles că mă chinuiam, fără succes, să mă descurc. Nu mi-a dat notă, mi-a zis să trec la loc în bancă.

Am ieșit pe ușă, ca să nu izbucnesc în plâns în clasă. Cred că-mi ardeau obrajii de rușine și de ciudă. Mă simțeam foarte nenorocit, jignit până în adâncul sufletului.

Întâmplarea aceea venea după alta, la fel de neplăcută. Cum nu-mi permiteam să fiu client al bufetului de la liceu, îmi puneam în buzunare, la internat, dimineața, două felii de pâine, ca să le am în recreații. Spre ghinionul meu, directorul s-a pus, într-o zi, la intrarea liceului, poruncindu-le tuturor elevilor să-și întoarcă buzunarele pe dos. Ceilalți au trecut liniștiți prin „control”. În schimb, fiindcă din buzunarele mele au apărut feliile de pâine, care se și fărâmițaseră puțin, directorul mi-a tras două palme.

La „Spiru Haret” eram tolerat, o „oaie neagră”. În clasa mea nu exista alt băiat venit de la țară. Mulți erau fii de moșieri, de industriași, de demnitari, de mari avocați, de medici și arhitecți cunoscuți, de negustori sau de patroni de ziare. Puțini proveneau din familii obișnuite de intelectuali bucureșteni. Unii se cunoșteau dinainte de a veni la liceu, întrucât părinții lor se mișcau cam în aceleași cercuri. Eu sosisem din pădure direct în salon. Îmi lipsea până și cunoașterea limbii care se vorbea la București.

Pentru o mai bună înțelegere a textului...

Transcrie sintagme de câte maximum 20 de cuvinte în care să apară:

1. **cum încearcă profesorul să ascundă că i se irită pielea de la gât;**
2. **care sunt semnele vizibile ale bolii de care suferă;**
3. **care este reacția profesorului când își dă seama că elevul nu reușește să pronunțe corect sunetele;**
4. **care este consecința faptului că tânărul nu-și permite să fie client al bufetului;**
5. **care este metafora folosită de tânăr pentru a își defini condiția de la „Spiru Haret”.**

Domnul Iftodiu era profesor de franceză. Un bărbat înalt, uscat, adus de spate, închis în sine și suferind de o boală ascunsă. Locuia undeva pe strada Regală, singur, într-un hotel. Era cunoscut pentru o serie de ciudățenii. Se șoptea în clasă și pe coridoare că obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă era, se pare, noctambul. Uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină. Nu era o neglijență. I se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii. Dar **încerca să ascundă asta punându-și cravată la pijama**. Cei care l-au văzut la concerte și la operă – fiindcă era meloman – povesteau că se ducea să asculte muzică în smoking. Și tot singur. Singurătatea lui devenise o legendă. Intra în clasă întotdeauna absent, cu un aer suferind, pe care-l accentua **pielea, de un galben nesănătos, de pe obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme**.

Domnul Iftodiu m-a scos la lecție după primele ore de franceză. Căpătasem între timp uniformă și nu mai eram îmbrăcat ca în Lisa. Și cum domnul Iftodiu se uita la oameni fără să-i vadă, n-avea cum să bănuiască, probabil, că nu eram inițiat, precum ceilalți, în tainele limbii franceze. De aceea **s-a încruntat când s-a lămurit că nu reușeam deloc să nimeresc pronunția exactă a sunetelor**, spre hazul colegilor mei. Scena era, probabil, într-adevăr, comică. Un necunoscător se chinuia, în fața unora care știau, să vorbească într-o limbă necunoscută. În timp ce colegii mei erau, aproape toți, franțuziți, eu veneam dintr-o zonă a României înapoiată, încremenită în tradiții. Abia când râsetele au devenit hohot, domnul Iftodiu s-a uitat la mine mai atent și a înțeles că mă chinuiam, fără succes, să mă descurc. Nu mi-a dat notă, mi-a zis să trec la loc în bancă.

Întâmplarea aceea venea după alta, la fel de neplăcută. Cum nu-mi permiteam să fiu client al bufetului de la liceu, **îmi puneam în buzunare, la internat, dimineața, două felii de pâine, ca să le am în recreații**. Spre ghinionul meu, directorul s-a pus, într-o zi, la intrarea liceului, poruncindu-le tuturor elevilor să-și întoarcă buzunarele pe dos. Ceilalți au trecut liniștiți prin „control”. În schimb, fiindcă din buzunarele mele au apărut feliile de pâine, care se și fărâmițaseră puțin, directorul mi-a tras două palme.

La „Spiru Haret” eram tolerat, o „oaie neagră”. În clasa mea nu exista alt băiat venit de la țară. Mulți erau fii de moșieri, de industriași, de demnitari, de mari avocați, de medici și arhitecți cunoscuți, de negustori sau de patroni de ziare. Puțini proveneau din familii obișnuite de intelectuali bucureșteni. Unii se cunoșteau dinainte de a veni la liceu, întrucât părinții lor se mișcau cam în aceleași cercuri. **Eu sosisem din pădure direct în salon**. Îmi lipsea până și cunoașterea limbii care se vorbea la București.

Pentru o mai bună înțelegere a textului...

Răspunde, pe baza textului, la întrebările următoare:

1. **Care este motivul pentru care profesorul vine uneori îmbrăcat în pijama la școală?**
2. **Care este elementul prin care tânărul Paler se diferențiază de felul cum era îmbrăcat la Lisa?**
3. **Cum descrie autorul zona din care vine la București?**
4. **Care este atitudinea băiatului după ce „scapă” de ascultat?**
5. **Din ce familii provin cei mai mulți dintre elevii de la „Spiru Haret”?**

Domnul Iftodiu era profesor de franceză. Un bărbat înalt, uscat, adus de spate, închis în sine și suferind de o boală ascunsă. Locuia undeva pe strada Regală, singur, într-un hotel. Era cunoscut pentru o serie de ciudățenii. Se șoptea în clasă și pe coridoare că obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă era, se pare, noctambul. Uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină. Nu era o neglijență. I se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii. Dar încerca să ascundă asta punându-și cravată la pijama. Cei care l-au văzut la concerte și la operă – fiindcă era meloman – povesteau că se ducea să asculte muzică în smoking. Și tot singur. Singurătatea lui devenise o legendă. Intra în clasă întotdeauna absent, cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos, de pe obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme.

Domnul Iftodiu m-a scos la lecție după primele ore de franceză. Căpătasem între timp uniformă și nu mai eram îmbrăcat ca în Lisa. Și cum domnul Iftodiu se uita la oameni fără să-i vadă, n-avea cum să bănuiască, probabil, că nu eram inițiat, precum ceilalți, în tainele limbii franceze. De aceea s-a încruntat când s-a lămurit că nu reușeam deloc să nimeresc pronunția exactă a sunetelor, spre hazul colegilor mei. Scena era, probabil, într-adevăr, comică. Un necunoscător se chinuia, în fața unora care știau, să vorbească într-o limbă necunoscută. În timp ce colegii mei erau, aproape toți, franțuziți, eu veneam dintr-o zonă a României înapoiată, încremenită în tradiții. Abia când râsetele au devenit hohot, domnul Iftodiu s-a uitat la mine mai atent și a înțeles că mă chinuiam, fără succes, să mă descurc. Nu mi-a dat notă, mi-a zis să trec la loc în bancă.

Am ieșit pe ușă, ca să nu izbucnesc în plâns în clasă. Cred că-mi ardeau obrajii de rușine și de ciudă. Mă simțeam foarte nenorocit, jignit până în adâncul sufletului.

Întâmplarea aceea venea după alta, la fel de neplăcută. Cum nu-mi permiteam să fiu client al bufetului de la liceu, îmi puneam în buzunare, la internat, dimineața, două felii de pâine, ca să le am în recreații. Spre ghinionul meu, directorul s-a pus, într-o zi, la intrarea liceului, poruncindu-le tuturor elevilor să-și întoarcă buzunarele pe dos. Ceilalți au trecut liniștiți prin „control”. În schimb, fiindcă din buzunarele mele au apărut feliile de pâine, care se și fărâmițaseră puțin, directorul mi-a tras două palme.

La „Spiru Haret” eram tolerat, o „oaie neagră”. În clasa mea nu exista alt băiat venit de la țară. Mulți erau fii de moșieri, de industriași, de demnitari, de mari avocați, de medici și arhitecți cunoscuți, de negustori sau de patroni de ziare. Puțini proveneau din familii obișnuite de intelectuali bucureșteni. Unii se cunoșteau dinainte de a veni la liceu, întrucât părinții lor se mișcau cam în aceleași cercuri. Eu sosisem din pădure direct în salon. Îmi lipsea până și cunoașterea limbii care se vorbea la București.

EXERCIȚIU

Care este motivul pentru care profesorul vine uneori îmbrăcat în pijama la școală?

Profesorul vine câteodată cu bluza de la pijama sub haină la școală, deoarece nu suportă gulerul cămășii.

(*Uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină. Nu era o neglijență. I se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii.*)

EXERCIȚIU

Care este elementul prin care tânărul Paler se diferențiază de felul cum era îmbrăcat la Lisa?

Tânărul Paler primește uniformă de elev, așa cum aveau toți elevii de la „Spiru Haret”.

(*Căpătasem între timp uniformă și nu mai eram îmbrăcat ca în Lisa*.)

EXERCIȚIU

Cum descrie autorul zona din care vine la București?

Din punctul de vedere al tânărului, zona din care provine este înapoiată, blocată în vechile obiceiuri.

(*În timp ce colegii mei erau, aproape toți, franțuziți, eu veneam dintr-o zonă a României înapoiată, încremenită în tradiții*.)

EXERCIȚIU

Care este atitudinea băiatului după ce „scapă” de ascultat?

După ce este trimis la loc de către profesor, fără să fie ascultat, elevului îi vine să plângă, se simte rușinat, nenorocit, chiar foarte jignit.

(*Am ieșit pe ușă, ca să nu izbucnesc în plâns în clasă. Cred că-mi ardeau obrajii de rușine și de ciudă. Mă simțeam foarte nenorocit, jignit până în adâncul sufletului.*)

EXERCIȚIU

Din ce familii provin cei mai mulți elevi de la „Spiru Haret”?

Cei mai mulți elevi provin din familii de moșieri, de industriași, de demnitari, de avocați, de medici, de arhitecți, de negustori, de patroni de ziare.

(*Mulți erau fii de moșieri, de industriași, de demnitari, de mari avocați, de medici și arhitecți cunoscuți, de negustori sau de patroni de ziare*.)

DESPRE PERSONAJ - CARACTERIZAREA

Domnul IFTODIU

CARACTERIZAREA PERSONAJULUI. REPERE TEORETICE

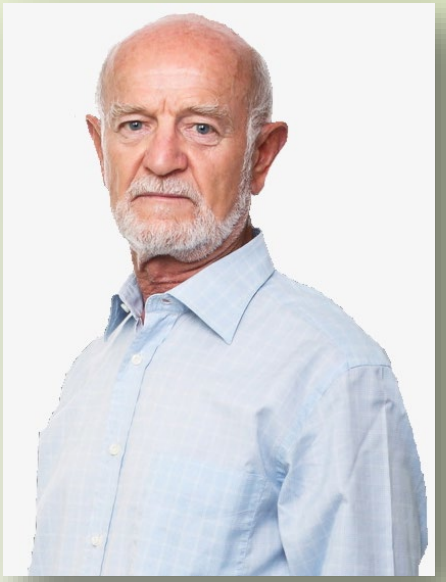
DIRECTĂ

- ce spune autorul
- ce spun alte personaje
- autocaracterizare

INDIRECTĂ

- cum vorbește personajul
- cum se comportă personajul
- relația personajului cu celelalte personaje

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

Domnul Iftodiu era profesor de franceză. Un bărbat înalt, uscat, adus de spate, închis în sine și suferind de o boală ascunsă. **Locuia** undeva pe strada Regală, singur, într-un hotel. **Era cunoscut** pentru o serie de ciudățenii. Se șoptea în clasă și pe coridoare că **obișnuia** să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă **era**, se pare, noctambul. Uneori, **venea** la liceu cu bluza de la pijama sub haină. Nu era o neglijență. I se irita pielea la gât atât de tare, încât **nu** mai **suporta** gulerul cămășii. Dar **încerca** să ascundă asta punându-și cravată la pijama. Cei care l-au văzut la concerte și la operă – fiindcă **era** meloman – povesteau că **se ducea să asculte** muzică în smoking. Și tot singur. Singurătatea lui devenise o legendă. **Intra** în clasă întotdeauna absent, cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos, de pe obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme.

mărci specifice

verbe (era, locuia, obișnuia, venea, nu suporta, încerca, se ducea, să asculte, intra)

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

Domnul Iftodiu era profesor de franceză. Un bărbat înalt, uscat, adus de spate, închis **în sine** și suferind de o boală ascunsă. Locuia undeva pe strada Regală, singur, într-un hotel. Era cunoscut pentru o serie de ciudățenii. Se șoptea în clasă și pe coridoare că obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă era, se pare, noctambul. Uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină. Nu era o neglijență. **I** se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii. Dar încerca să ascundă asta punându-și cravată la pijama. Cei care **l**-au văzut la concerte și la operă – fiindcă era meloman – povesteau că **se** ducea să asculte muzică în smoking. Și tot singur. Singurătatea **lui** devenise o legendă. Intra în clasă întotdeauna absent, cu un aer suferind, pe care-**l** accentua pielea, de un galben nesănătos, de pe obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme.

mărci specifice

verbe (era, locuia, obișnuia, venea, nu suporta, încerca, se ducea, să asculte, intra)

pronume (în sine, i, l-, se, lui)

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

Domnul Iftodiu era profesor de franceză. Un bărbat înalt, uscat, adus de spate, închis în sine și suferind de o boală ascunsă. Locuia undeva pe strada Regală, singur, într-un hotel. Era cunoscut pentru o serie de ciudățenii. Se șoptea în clasă și pe coridoare că obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă, la ore târzii, fiindcă era, se pare, noctambul. Uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină. Nu era o neglijență. I se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii. Dar încerca să ascundă asta punându-și cravată la pijama. Cei care l-au văzut la concerte și la operă – fiindcă era meloman – povesteau că se ducea să asculte muzică în smoking. Și tot singur. Singurătatea lui devenise o legendă. Intra în clasă întotdeauna absent, cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos, de pe obrazul **său** neras și îmbătânit înainte de vreme.

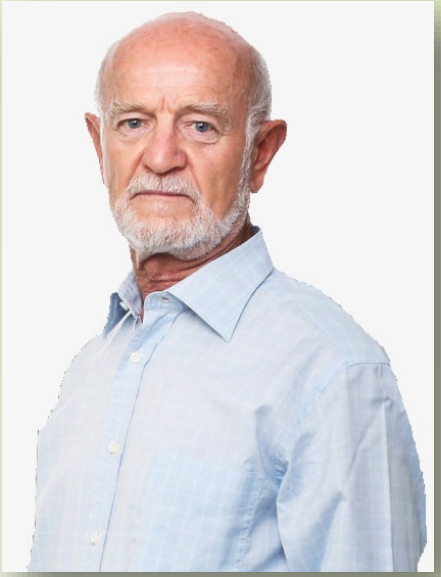
mărci specifice

verbe (era, locuia, obișnuia, venea, nu suporta, încerca, se ducea, să asculte, intra)

pronume (în sine, i, l-, se, lui)

adjective pronominale (său)

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

suferind de o boală ascunsă

un bărbat înalt, uscat, adus de spate

intra în clasă întotdeauna absent

profesor de franceză

închis în sine

locuia undeva... singur, într-un hotel

era meloman

noctambul

era cunoscut pentru o serie de ciudățenii

are așteptări de la elevii săi

obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă

empatic, înțelegător

i se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii

uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină

se ducea să asculte muzică în smoking

singurătatea lui devenise o legendă

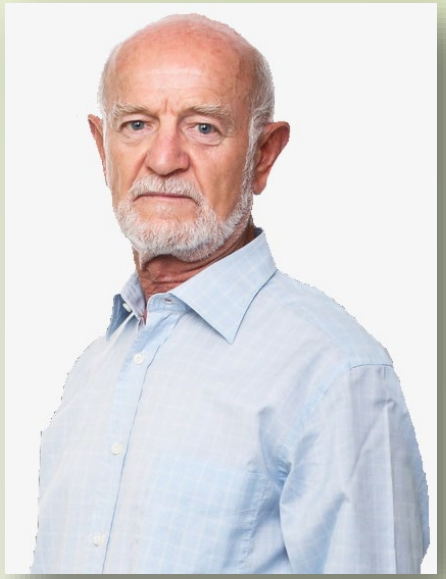
nu îi place când elevii săi nu știu lecția

cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos

obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

DIRECTĂ

suferind de o boală ascunsă

un bărbat înalt, uscat, adus de spate

intra în clasă întotdeauna absent

profesor de franceză

închis în sine

locuia undeva... singur, într-un hotel

era meloman

noctambul

era cunoscut pentru o serie de ciudățenii

are așteptări de la elevii săi

obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă

empatic, înțelegător

i se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii

uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină

se ducea să asculte muzică în smoking

singurătatea lui devenise o legendă

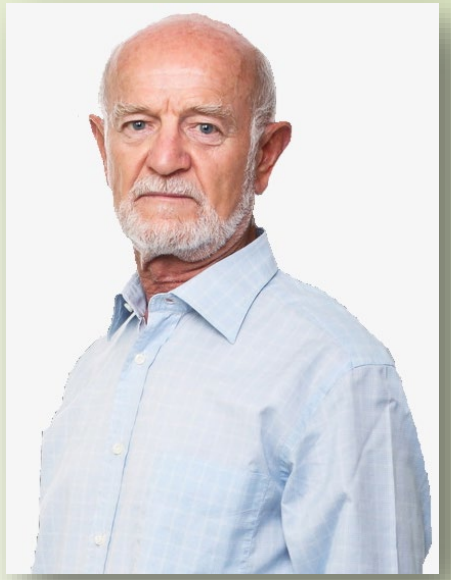
nu îi place când elevii săi nu știu lecția

cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos

obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

INDIRECTĂ

suferind de o boală ascunsă

un bărbat înalt, uscat, adus de spate

intra în clasă întotdeauna absent

profesor de franceză

închis în sine

locuia undeva... singur, într-un hotel

era meloman

noctambul

era cunoscut pentru o serie de ciudățenii

are așteptări de la elevii săi

obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă

empatic, înțelegător

i se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii

uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină

se ducea să asculte muzică în smoking

singurătatea lui devenise o legendă

nu îi place când elevii săi nu știu lecția

cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos

obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

INDIRECTĂ
- cum se comportă
- cum vorbește
- relația cu celelalte personaje

Domnul Iftodiu m-a scos la lecție după primele ore de franceză. Căpătasem între timp uniformă și nu mai eram îmbrăcat ca în Lisa. **Și cum domnul Iftodiu se uita la oameni fără să-i vadă, n-avea cum să bănuiască, probabil, că nu eram inițiat, precum ceilalți, în tainele limbii franceze. De aceea s-a încruntat când s-a lămurit că nu reușeam deloc să nimeresc pronunția exactă a sunetelor, spre hazul colegilor mei**. Scena era, probabil, într-adevăr, comică. Un necunoscător se chinuia, în fața unora care știau, să vorbească într-o limbă necunoscută. În timp ce colegii mei erau, aproape toți, franțuziți, eu veneam dintr-o zonă a României înapoiată, încremenită în tradiții. **Abia când râsetele au devenit hohot, domnul Iftodiu s-a uitat la mine mai atent și a înțeles că mă chinuiam, fără succes, să mă descurc. Nu mi-a dat notă, mi-a zis să trec la loc în bancă.**

nu face deosebire între oameni, elevi

Pentru el nu are importanță cu cine discută, pe cine ascultă; e motivul pentru care nu realizează că tânărul nu știe limba franceză

are așteptări de la elevii săi

nu îi place când elevii săi nu știu lecția

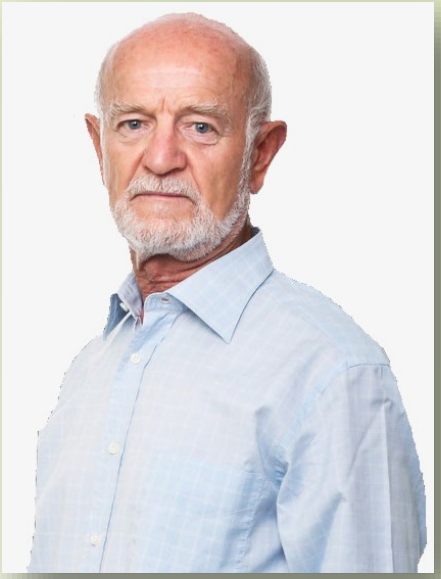
Obișnuit cu elevi care cunosc limba franceză, este neplăcut surprins când realizează că Paler nu pronunță corect sunetele

empatic, înțelegător

Deși sever, este înțelegător cu elevii săi în situații excepționale. Văzând că elevul nu se descurcă, îl trimite la loc fără notă, dându-i probabil șansa de a se pune puțin la punct cu limba franceză.

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

SUFERIND, BOLNAV

suferind de o boală ascunsă

un bărbat înalt, uscat, adus de spate

intra în clasă întotdeauna absent

profesor de franceză

închis în sine

locuia undeva... singur, într-un hotel

noctambul

era meloman

era cunoscut pentru o serie de ciudățenii

are așteptări de la elevii săi

obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă

empatic, înțelegător

i se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii

uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină

se ducea să asculte muzică în smoking

singurătatea lui devenise o legendă

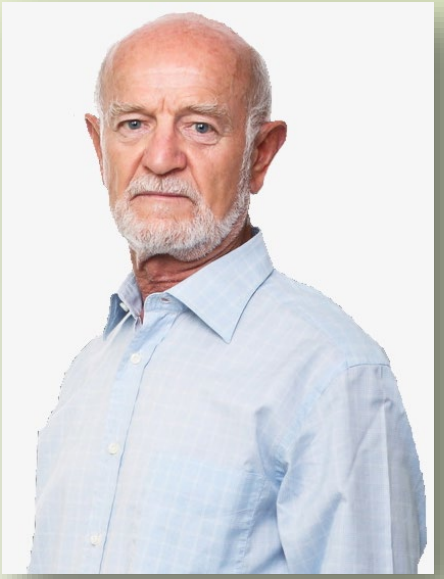
nu îi place când elevii săi nu știu lecția

cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos

obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme

CARACTERIZAREA DOMNULUI IFTODIU

SINGURATIC

suferind de o boală ascunsă

un bărbat înalt, uscat, adus de spate

intra în clasă întotdeauna absent

profesor de franceză

închis în sine

locuia undeva... singur, într-un hotel

noctambul

era meloman

era cunoscut pentru o serie de ciudățenii

obișnuia să se plimbe, mereu singur, pe stradă

are așteptări de la elevii săi

empatic, înțelegător

i se irita pielea la gât atât de tare, încât nu mai suporta gulerul cămășii

uneori, venea la liceu cu bluza de la pijama sub haină

se ducea să asculte muzică în smoking

singurătatea lui devenise o legendă

nu îi place când elevii săi nu știu lecția

cu un aer suferind, pe care-l accentua pielea, de un galben nesănătos

obrazul său neras și îmbătânit înainte de vreme

Ne exprimăm?!

Gyurika scrie o compunere scurtă despre școală. Iată ce scrie:

Anul trecut am mers la un școală nou și frumos. Șef clasă profesor era istorie profesor. În clasă a fost mulții prieten, care cunosc de când am fostat mic, la grădiniță. Noi bun prieten. Foarte am așteptat să începe școala, și-am, că va fii un an interesant. Am plăcut această clasă. Franceză profesor bun și încelegător.

Ajută-l pe Gyurika să predea o temă corectă.

Ne exprimăm corect!

Anul trecut am mers la un școală nou și frumos. Șef clasă profesor era istorie profesor. În clasă a fost mulții prieten, care cunosc de când am fostat mic, la grădiniță. Noi bun prieten. Foarte am așteptat să începe școala, și-am, că va fii un an interesant. Am plăcut această clasă. Franceză profesor bun și încelegător.

Anul trecut am mers la o școală nouă și frumoasă. Dirigintele era profesor de istorie. În clasă au fost mulți prieteni, pe care îi cunoșteam de când eram mic, la grădiniță. Noi suntem prieteni buni. Am așteptat nerăbdător să înceapă școala, știam că va fi un an interesant. Mi-a plăcut această clasă. Profesorul de franceză era bun și înțelegător.

DICTARE

Îi povestise bunica ei că, atunci când fusese elevă de gimnaziu, avusese o profesoară de limba rusă care niciodată nu era mulțumită cu cât știau elevii la orele ei. Trebuia să învețe mult mai atent și mai mult decât la orice altă materie, ca să poată primi o notă de trecere, deși colegii ei încercau să o ademenească de cele mai multe ori fie la cinematograf, fie la cofetărie...

Ca încheiere...

...suportul de curs a fost realizat de **prof. Szőcs Imre** de la **Liceul Teoretic „Bolyai Farkas”** din Tg.Mureș și a fost prezentat în cadrul emisiunii „TELESULI” de **prof. Szőcs Imre** de la **Liceul Teoretic „Bolyai Farkas”** din Tg.Mureș.